

ser heller ikke, at det er til Gavn for nogen. Vi har jo mange Republikker her i Verden, og jeg kan ikke se, at det gaar bedre der, end hvor der er Kongedømme. Baae i Frankrig og ikke mindst i Amerika regerer Kapitalismen saa kraftigt som noget Steds. Jeg ser ikke, at Arbejderne er det mindste mere velstillede i disse Lande end hos os. Tværtimod. Det har ogsaa været indrømmet, selv af Socialdemokrater. Vi havde i sin Tid en meget fremtrædende Socialdemokrat (Sabroe) nede i Paris, hvor han holdt Foredrag for Franskmændene og forklarede dem, hvordan vi havde det, og bebrejdede dem, at de ikke var kommet nær saa vidt, som vi var kommet herhjemme.

Der er fremkommet en hel Del Ytringer om de sidste Dages Begivenheder, hvorom ogsaa jeg vil gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde om det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at han havde foretrukket at være fraværende i Dag. Det er en besynderlig Maade at udtrykke sig paa. Det kan neppe være det ærede Medlem ukendt, at det ærede Medlem fra Æbeltoft netop i Dag har Møde med sine Vælgere, og det har været bekendtgjort for længe siden. Hvis det ikke havde været Tilfældet, havde han været her i Dag. Han har ikke den mindste Grund til at være fraværende uden netop den, som jeg her har anført, at han havde et Delegeretmøde med sine Vælgere rundt omkring fra alle Valgkredsens Sogne, et Møde, som han ikke kunde faa aflyst. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem fremsætter en saadan Udtalelse, medmindre han dermed vilde sige, at det var besynderligt, at det ærede Medlem netop var fraværende, naar der skulde tales om, at han og jeg var hos Kongen.

Det ærede Medlem ønskede saa, at jeg særlig skulde redegøre for, hvad der foregik hos Kongen. Jeg skal meget gerne gøre det, men det kan ikke blive meget, for der forefaldt ikke meget. Den Dag blev jeg ringet op i Telefonen af Kabinetssekretæren, som spurgte mig, om jeg kunde møde hos Kongen Kl. 4 $\frac{1}{2}$, og Kongen henstillede til mig at se at faa min Kollega, Folketingsmanden fra Æbeltoft, med. Jeg sagde ja, og vi fulgtes saa til Kongen. Vi havde den Gang nylig haft Partimøde og vedtaget den Udtalelse, som vi lod offentliggøre, og som gik ud paa, at vi fandt, at det var en bydende Nødvendighed, at vi fik Valg; vi finder fremdeles,

at det er en bydende Nødvendighed, baae fordi Forberedelsen angaaende det slesvigske Spørgsmaal har været saaslet, som den har været, og fordi Grundlovssagen er strandet. Vi for vort Vedkommende havde ikke udtalt os mod midlertidige Ændringer i Valgloven; tværtimod, vi er gaaet ind paa og har stillet Forslag om at slette den saakaldte sorte Streg. Jeg har nu aldrig forstaaet, hvorfor den kaldtes sort. (*Vilhelm Rasmussen*: Køn er den i alt Fald ikke). Sort kan være lige saa kønt som nogen anden Farve; sort er en Farve for sig, Stregen har jo egentlig ingen Farve; det var ingen bogstavelig Streg, det var kun en Inddeling, der blev truffet for at faa en stedlig Repræsentation. Men al Agitation mod Valgloven har været rettet mod denne Streg, jeg har saamænd hørt mange Socialdemokrater udtale, at blot den kunde blive slettet, var de meget godt tilfredse. Vi har tilbudt at slette den, en saadan midlertidig Valglov kunde vi godt gaa ind paa, og saa kunde man senere i Ro og Mag forhandle om en ny Valglov.

Vi ønskede altsaa Valg, og det havde vi vedtaget uden at kende de øvrige Vedtagelser, der fandt Sted samme Dag. Vi havde hørt et Nys om, at de Konservative vilde vedtage noget, men hvori det bestod, vidste vi ikke saa nøje, og navnlig vidste vi intet om, at et radikalt Medlem og et socialdemokratisk Medlem ogsaa vilde udsende Proklamationer; det var os ganske ukendt. Da vi kom til Kongen, spurgte han om den politiske Situation som Helhed, og vi forklarede da for vort Vedkommende, at Valg vilde være meget ønskeligt, og fortalte, at vi havde vedtaget en saadan Resolution, som vilde blive offentliggjort. Men vi fortalte intet om, hvad andre muligt vilde gøre; vi kunde ikke fortælle noget om, hvad vi ikke vidste, det er dog en Selvfølge. Ingen af os blev opfordret til at danne Ministerium, saaledes som der er talt om i Bladene, og min Kollega er heller ikke senere blevet opfordret dertil; han har altsaa ikke haft Lejlighed til at afslaa det. Hvad der ellers forefaldt under Samtalen, er der ingen Grund til at nævne, for det var en Samtale som saa mange andre, naar man kommer sammen og taler om de foreliggende Sager. Som ærede Medlemmer altsaa ser af denne Beretning, giver den ikke Anledning til at tro, at det ærede Medlem fra Æbeltoft skulde have haft nogen anden Grund til at være fraværende end den, som jeg allerede har nævnt.